

خطبر زینسکی از زبان کیسینجر

اعترافات هنری کیسینجر، از ملراخان سرشناس توطئه‌های امپریالیسم آمریکا برای حفظ منافع غارتگرانه انحصارات آمریکائی، که در مجله «میدل» ایست، مارس ۱۹۸۱، منعکس شده است، از بسیاری جهات برای شناختن چهره واقعی امپریالیسم آمریکا و روش‌های این تجاوزکار و غارتگر و جنایتکار جهانی به منظور سرکوب خلقها، اهمیت دارد. کیسینجر در این اعترافات، که ناظر بر توطئه‌های امپریالیسم

- اعترافات کیسینجر بار دیگر از چهره واقعی امپریالیسم آمریکا پرده برمی‌دارد.
- امپریالیسم آمریکا جنگ افروز و تشنج‌طلب است.
- امپریالیسم آمریکا با تمام قوا درصدد تیره کردن روابط اتحاد شوروی و کشورهای در بند است.
- امپریالیسم آمریکا برای حفظ منافع غارتگرانه خود در صدد روی گسار آوردن دولتهای «میان‌رو» است.

برخاسته‌اند، فرمولندی می‌کنند. شناخت این سیاستها، از آنجا که پیچیده جنبه خاص ندارند، برای کلیه خلقهایی که به مبارزه در راه کسب استقلال و آزادی مشغولند، و رهبران آنها، اهمیت حیاتی دارد. تجربه انقلاب ایران طی مدت بیش از دو سالیکه از پیروزی نخستین مرحله‌اش می‌گذرد، گواه صادقی است بر اینکه

سیاستهای امپریالیسم آمریکا در مورد کلیه خلقهای در بند که به مبارزه علیه سیطره امپریالیستی

آمریکا علیه اعراب، بویژه در جریان جنگ ۱۹۷۳ اعراب و اسرائیل‌اند، در واقع خطوط کلی

امام خمینی:

کارگران و کشاورزان ستون فقرات استقلال کشور و انقلاب‌اند

امام خمینی، رهبر انقلاب و بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران، به مناسبت ۱۱ اردیبهشت (اول ماه مه) روز جهانی کارگر، پیامی فرستادند. در این پیام از جمله آمده است: «مبارکباد روز کارگر بخصوص بر کارگران گرانقدر و عموم ملت و مستضعفان جهان. بزرگداشت روز کارگر، اینست: ستون فقرات استقلال کشور، استواری سرنوشت ساز و رهائی بخش از وابستگی و یوستگی وظایف است ملی و اسلامی و

هنگامی که رهبر انقلاب سپس به نقش طبقه کارگر در دفاع از انقلاب و دستاوردهای آن، خصوصاً پس از تجاوز نظامی رژیم صدام به جمهوری اسلامی ایران اشاره کردند و آنرا ستودند. امام خمینی، سپس، با اشاره به توطئه گروهبانان در به آشوب کشیدن جامعه، گفتند: «اینان هستند که پس از هر پیروزی چشمگیر از طرف قوای مسلح در جبهه، در پشت جبهه و بقیه در صفحه ۷

امام خمینی امسال را سال قانون خواندند، دادستان کل انقلاب اسلامی در اعلامیه ۱۰ ماده‌ای و رئیس دیوانعالی کشور در اظهارات خود بر تأمین و تضمین فعالیت قانونی احزاب و سازمانهای سیاسی تأکید کردند، بنابراین:

دفاتر حزب توده ایران را باز پس دهید

تأمین شرایط مناسب و آزادی برای فعالیت سالم آن دسته از احزاب و سازمانهای سیاسی، که خود را به انقلاب و رعایت اصول قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران متعهد میدانند، یکبار دیگر در هفته گذشته از سوی دکتر محمد بهشتی، رئیس دیوانعالی کشور مورد تأکید قرار گرفت. دکتر بهشتی، که در یک مصاحبه مطبوعاتی سخن میگفت، ضمن اشاره به اعلامیه ۱۰ ماده‌ای دادستان کل انقلاب اسلامی که «کلیه احزاب مردم و دستگاههای انتظامی را موظف به تضمین و رعایت آزادی فعالیت قانونی سازمانهای یادشده دانسته، اظهار داشت:

«امکانات و آزادیهای مشروع برای فعالیتهای فرهنگی و سیاسی تأمین است. اگر میخواهند روزنامه داشته باشند، روزنامه امتیاز، صاحب امتیاز و مدیر مسئول میخواهد. اگر میخواهند دفتر داشته باشند، باید معلوم باشد که مسئول آنجا کیست... این برای همه است. آنها هم مثل همه اگر براساسی منطقی دارند و اندیشه بهتری دارند، بیایند در یک فعالیت سالم و منطبق بر قوانین جامعه، این فعالیت را بکنند.»

بقیه در صفحه ۸

در عملیات ۸ و ۹ اردیبهشت رزمندگان انقلاب

مواضع دشمن متجاوز در جبهه آبادان مورد حمله قرار گرفت

در ادامه نبرد با تجاوزگران صدامی، رزمندگان انقلاب ضربات دیگری بر پیکر آنان وارد آوردند. برطبق اطلاعیه شماره ۴۴۸ ستاد مشترک ارتش جمهوری اسلامی ایران نبرد شدیدی از صبح روز ۹ اردیبهشت در جبهه‌های کوره‌موش و بازی دراز با تجاوزگران صدامی آغاز شد، که تا عصر همانروز ادامه داشت. در روز ۸ اردیبهشت نیز رزمندگان نیروی زمینی با اعزام گشتی‌هایی به غرب منطقه دزفول، ۸ تانک و ۹ نفر از مزدوران صدام را منهدم

کردند و تعدادی از تجاوزگران را به هلاکت رساندند و یا مجروح کردند. در همین روز مدافعان نیروی هوایی ارتش جمهوری اسلامی ایران تجاوز ۴ جنگنده عراقی به آسمان دزفول را دفع کردند. در مقابل جنایتکاران صدام در این روز چندین بار شهر دزفول را مورد حمله موشکی و آتش توپخانه خود قرار دادند، که باعث شهید و زخمی شدن تعدادی از هم‌میهن‌انمان شد و چندین خانه مسکونی را ویران کرد. در روز ۸ اردیبهشت همچنین رزمندگان

بقیه در صفحه ۲

رئیس سازمان «سیا»:

دولتی شدن بازرگانی کشورهای «جهان سوم»، منافع آمریکا را بخطر میاندازد

ویلیام کیسی رئیس سازمان «سیا» در جلسه سالانه اتاق بازرگانی آمریکا گفت: «رونق اقتصادی آمریکا پیش از همیشه به خارجها وابستگی پیدا کرده است.»

رئیس «سیا» افزود: «دلیل دور بودن کشورهای دیگر از آمریکا، آن کشورها می‌توانند نبض اقتصاد آمریکا را بدست گیرند.»

رئیس «سیا» سپس آمریکا را «از نظر اقتصادی» «بسیار عقبه در صفحه ۷

دوره هفتم، سال سوم، شماره ۵۰۱، شنبه ۱۲ اردیبهشت ۱۳۶۰ مطابق با ۲۷ جمادی الثانی ۱۴۰۱ - بهار ۱۵ ریحال

جشن اول ماه مه، روز همبستگی بین‌المللی کارگران و زحمتکشان دیروز در سراسر کشور برگزار شد

زحمتکشان ایران شعار «مرگ بر آمریکا» را پرچم مبارزه خویش می‌دانند

میتینگ به مناسبت جشن اول ماه مه - استادبوم نصیری

تهران

جشن‌های اول ماه مه، صبح دیروز بدعوت «شورای هماهنگی تبلیغات اسلامی» با راهپیمایی از مبدا ده مسیر اعلام شده قبلی بطرف دانشگاه تهران و عصر دیروز بدعوت «کمیته برگزاری اول ماه مه انجمن همبستگی سندیکاهای و شوراهای کارگران تهران» با اجتماع در محل ورزشگاه نصیری و گردهمایی «سازمان چریکهای فدایی خلق ایران (اکثریت)» در میدان آزادی برگزار شد.

بدعوت «انجمن همبستگی سندیکاهای و شوراهای کارگران و زحمتکشان تهران و توابع» در محل ورزشگاه نصیری تهران با حضور هزاران نفر از روز جهانی کارگر تجلیل شد.

مردم زحمتکش تهران، که پرچم آمریکا را در آستانه ورزشگاه به نشانه خشم زیر پا می‌گذاشتند، از نخستین ساعات بعد از ظهر ۱۱ اردیبهشت گرد هم آمدند تا پیمان خویش را برای مبارزه با امپریالیسم، بسرکردگی آمریکا، با انقلاب ایران تجدید کنند. در ابتدا یک برنامه نمایشی ضد امپریالیستی توسط هنرمندان کارگر اجرا شد. فریاد «مرگ بر آمریکا» ترجیح‌بند اراده استوار طبقه کارگر ایران بود که از آتششان گلوها فوران می‌کرد. در این

بقیه در صفحه ۲

دیروز، جشن اول ماه مه، در سومین بهار آزادی یا شکوه و غرور آفرین در سراسر کشور برگزار شد.

در کوچه و خیابان، دانشگاه و کارخانه، سندیکاهای کارگری و شوراهای زحمتکشان، در راهپیمایی‌ها و گردهمایی‌ها از دست‌هایی تجلیل بعمل آمد که «چرخ عظیم جواهر بشری» را بچرخ می‌آورند. طبقه کارگر و سایر زحمتکشان ایران در این روز با همه زحمتکشان جهان در مبارزه علیه امپریالیسم جهانی بسرکردگی آمریکا هم‌نوا شدند و عزم راسخ خود را برای دفاع از انقلاب و جمهوری اسلامی ایران به جهانیان اعلام داشتند.

کارگران مسلح در خیابانهای ایران رژه رفتند و فریاد سر دادند که تا ریشه کن ساختن نفوذ امپریالیسم، بسرکردگی آمریکا و ضد انقلاب داخلی، کار افزایش تولید را با تلاش بی‌امان شبانه‌روزی خود، در صدر وظایف خویش دنبال خواهند کرد.

در این روز فرخنده، نقش پیشتاز طبقه کارگر و سایر زحمتکشان با تأیید همگان بار دیگر به اثبات رسید. امام خمینی رهبر انقلاب و بنیانگذار جمهوری اسلامی ایران کارگران را «ستون فقرات» کشور نامیدند و مسئولین جمهوری اسلامی ایران با احترام فراوان و قدردانی از جانبازیهای طبقه کارگر در جبهه کار و سنگر رزم علیه تجاوز آمریکایی صدام، ضرورت تأمین حقوق این محروم‌ترین طبقه جامعه ما را تأکید کردند.

ویتنام واحد به سوی سوسیالیسم گام برمی دارد

فام وان دونگ

عضو هیئت سیاسی کمیته مرکزی حزب کمونیست
و نخست وزیر جمهوری سوسیالیستی ویتنام

سال ۱۹۸۰، سالگرد تاریخی پرافتخاری در زندگی ویتنام سوسیالیستی بود؛ ۳۵ سال از روز پیروزی انقلاب اوت ۱۹۴۵ و ایجاد جمهوری دموکراتیک ویتنام، نخستین کشور کارگران و دهقانان در جنوب خاوری آسیا می گذرد. مردم قهرمان ویتنام این سالگرد را با کار فداکارانه در تمام رشته های سازندگی، گامیابی در استحکام اقتصاد ملی و برطرف ساختن بی آمد های سنگین چندین جنگ و آفات طبیعی، جشن گرفتند. بازسازی سوسیالیستی کشور را به مرحله نویی از رشد ارتقا داده است.

در نخستین برنامه سیاسی خود که در سال ۱۹۳۰ تصویب شد تعیین کرده بود. مطابق این برنامه، یک انقلاب بدون واسطه می بایست انقلاب دیگری را به دنبال داشته باشد، نخستین انقلاب بایستی دومین انقلاب را تدارک ببیند و انقلاب دوم، آنچه را که انقلاب نخستین انجام نداده است، به سرانجام رساند. تمامی فعالیت حزب طبقه کارگر تابع این وظایف گردید. مسئله اساسی انقلاب، مسئله حاکمیت است. گسترش آتی روند انقلابی بسته به این است که مسئله حاکمیت با چه میزان قاطعیتی به نفع مردم حل شده باشد. انقلاب اوت که انقلاب ملی خلقی - دموکراتیک بود، در نخستین روزها فرمانروایی استعماری و فئودالی را سرنگون کرده و حاکمیت مردم را برقرار ساخت، حاکمیتی که بوسیله مردم انقلاب بیانگر اراده، نیرو و تعالی آن ها در دفاع از استقلال ملی و اتخاذ راستای گذار مستقیم به سوسیالیسم بود. حاکمیت نوین بی درنگ به لغو تدریجی میراث استعمار و فئودالیسم و اجرای گسترده حقوق دموکراتیک مردم پرداخت. اصلاحات ارضی که می بایست دهقانان و نیروهای مولده در روستا را آزاد کند، اهمیت اساسی و انقلابی داشت. اصلاحات ارضی تأثیری بس جدی بر زندگی سیاسی، اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی کشور داشت. اتحاد کارگران و دهقانان را که بنیاد جبهه متحد ملی است استوار ساخت و سپس به گامیابی های جنگ مقاومت پاری رساند.

انقلاب ملی خلقی - دموکراتیک و سوسیالیستی، سیمای قسمت شمالی کشور ما را، که نظام اجتماعی نوین، زمینه استواری در آن یافته و آن را به پایگاه مبارزه ضد امریکایی بخاطر نجات ملی تبدیل نموده بود، کاملاً تغییر داد، شمال سوسیالیستی همواره سهم فزاینده و قاطعی در تأمین پیروزی بر تجاوزگران، به عهده داشت. از این راه، آمادگی خلقی که به ارزش استقلال و آزادی خود به بهای فدا کردن همه چیز خویش بخاطر دفاع از نظام سوسیالیستی پی برده بود، نشان داده شد.

سازندگی و دفاع از کشور - چنین است مضمون اساسی تاریخ ویتنام از زمان های باستان و چنین است هدف مبارزه و ماهیت روند رشد خلق ویتنام در تمامی چهار هزار سال موجودیت آن. در زمان ما این دو جانب فعالیت خلقی در اشکال و مقیاس هایی که در گذشته دیده نشده بود تظاهر کرد و مضمون غنی نوینی را آشکار ساخت. هنگامی که حاکمیت انقلابی در حال تثبیت موقعیت خویش بود، اشغال - گران بیگانه به حمله خصمانه ای علیه میهن ما دست زدند. ارتش ۲۰۰ هزار نفری جان کای شک پیچید دست نشانندگان امریکایی آمریکا، به شمال کشور حمله ور شدند. آن ها پس از ساختن و پاخت بانیه های ارتجاعی داخلی، به تمامیت و استقلال جمهوری سوء قصد کردند. ارتش انگلیس نیز برای کمک به بازگشت استعمارگران فرانسوی به ویتنام، و آغاز تجاوز علیه آن، به جنوب کشور وارد شدند. تهدید بردگی، از نو بر روی کشور آزاد شده ما سایه افکند. درست در یک چنین شرایط بحرانی،

عزم راسخ خلق ویتنام در گسستن زنجیر ستم و استثمار و پایان بخشیدن به گذشته استعماری و فئودالی کشور، به پیروزی انقلاب ملی خلقی - دموکراتیک ۱۹ اوت سال ۱۹۴۵ انجامید. حزب کمونیست مردم را برای قیام همگانی فراخواند و وضع مساعدی را که در نتیجه قلع و قمع فاشیسم آلمان و میلیتاریسم ژاپن، از سوی ارتش و مردم شوروی به دست آمده بود، با مهارت و نرمش فوق العاده ای مورد استفاده قرار داد. تنها در طی دو هفته، حاکمیت در سراسر کشور از دست اشغالگران ژاپنی و دست نشانندگان آن ها بیرون کشیده شد. این دو هفته نتیجه قانونمند آن ۱۵ سال مبارزه انقلابی بود که حزب کمونیست هندو چین (اکنون حزب کمونیست ویتنام) از لحظه ایجاد خود بدان دست بازید. حزب می بایست مسائل دشوار یکپارچگی نیروهای آزادی بخش را حل و فصل کرده و استراتژی و تاکتیک این نیروها را در شرایط کاملاً گوناگون تعیین نماید. حزب که با استواری، پرچم استقلال ملی و سوسیالیسم را برافراشته بود، برای نقش رهبری طبقه کارگر در انقلاب و ایجاد جبهه واحد گسترده بر بنیاد اتحاد کارگران و دهقانان اهمیت درجه اولی قائل بود. حزب ما با یافتن تناسب درست میان مسائل ملی و طبقاتی، خلاقانه، وظایف ضد امپریالیستی و ضد فئودالی، عملیات سیاسی و مسلحانه را با هم توأم می ساخت و برای رسیدن به مرحله قیام عمومی و به دست گرفتن حاکمیت در سراسر کشور، به تدارک قیام های محلی می پرداخت. از جمله، در تمام دوران جنگ جهانی دوم در شرایط خشن ترین ترور استعمارگران و فئودال ها، کار دقیق و همه جانبه ایجاد پایگاه های چریکی قطع نگشته و سازمان های مسلح همواره از آمادگی کاملی برخوردار بودند.

انقلاب اوت نیروی انفجاری توده های میلیونی را که عمیقاً نسبت به ستم و استثمار نفرت می ورزیدند، در خود گرد آورده بود. انقلاب به مبارزه طبقاتی گسترده ای که بی حقوق ترین لایه های جامعه ویتنام را به جنبش در آورد، بدل گشت و تمام لایه های میهن پرست و مترقی اهالی را به جانب کارگران و دهقانان جلب نمود. راهنمایی که سمت درست و پیروزمندی به این مبارزه بخشید، ایده های کبیر مارکس، انگلس و لنین، نمونه انقلاب اکتبر و اهداف پرارزش آزادی ملی و اجتماعی بود. مردم ما برای ابد شکر گزار رئیس جمهور عزیز هوشی مین - نخستین ویتنامی که راه نجات میهن را از طریق دگرگونی های انقلابی بر اساس تئوری سوسیالیسم علمی پیش بینی کرد - خواهند بود.

این راه، گذار مستقیم (بلاواسطه) از انقلاب ملی خلقی - دموکراتیک به انقلاب سوسیالیستی بود، راهی که لنین بزرگ آن را نشان داده بود: " ... کشورهای واپس مانده با کمک پرولتاریای کشورهای پیشرو، می توانند به نظام شوروی و از طریق مراحل معین رشد دایور زدن مرحله سرمایه داری رشد، به کمونیسم گذر کنند " (لنین، مجموعه آثار، جلد ۴۱، صفحه ۲۴۶) حزب ما درست چنین دورنمایی را

نوع رئیس جمهور هوشی مین، رهبری خردمندانه حزب کمونیست هندوچین، انرژی انقلابی مردم ویتنام و قابلیت زیست عظیم نظام خلقی - دموکراتیک، به روشنی تمام و کمال ظهور کرد. توجه توده ها به حکم معروف لنین معطوف گردید: " هر انقلابی فقط آنگاه دارای ارزش است، که بتواند از خود دفاع کند ... " (لنین، مجموعه آثار، جلد ۳۷، صفحه ۱۲۲)

در بیانیه استقلال به تاریخ ۲ سپتامبر سال ۱۹۴۵ گفته می شد " خلق ویتنام تصمیم راسخ دارد با فدا کردن تمامی نیروهای معنوی و مادی خود و ایثار زندگی و دارایی خویش، از حق آزادی و استقلال کشور خود دفاع نماید " (هوشی مین، برگزیده مقالات و سخنرانی ها، مسکو، سال ۱۹۵۹، صفحه ۱۶۵)

رئیس جمهور هوشی مین، نیت امپریالیسم باختر و در درجه اول استعمارگران فرانسوی را که در صدد محو ویتنام مستقل از نقشه جهان بودند، به درستی پیش بینی کرد، و هنگامی که پس از گذشت سه هفته از استقرار حاکمیت خلقی - دموکراتیک، استعمارگران فرانسوی به جمهوری جوان ما حمله کردند و بر روی آن آتش کشیدند، با مقاومت غیر قابل تصویری روبرو گردیدند. بدین ترتیب جنگ حماسه آفرین مقاومت مردم ویتنام علیه فرانسه آغاز شد. طی سال های بعد، این جنگ در سراسر کشور گسترش یافت. در نخستین روزهای مبارزه با دشمن، مردم تقریباً بی سلاح، در برابر دشواری های ظاهر غالب ناپذیری قرار گرفتند. در نتیجه سیادت قرن ها استعمار، فئودالیسم و جنگ طولانی، کشور غارت زده، رنجور و پست و سستی ویران شده بود. حاکمیت خلقی هنوز استوار نشده بود، ایجاد نیروهای مسلح تازه آغاز گردیده و کمبود منابع مالی شدیداً احساس می شد. ارتجاع داخلی از حمله اشغالگران بیگانه فعالانه پشتیبانی می کرد.

در این شرایط توده ها یکدل و یک زبان به فراخوان رئیس جمهور هوشی مین پاسخ گفتند:

" همه چیز را فدا می کنیم ولی آزادی کشور را از دست نخواهیم داد و برده نخواهیم شد ... هر شهروند ویتنام، مرد یازن، پیر یا جوان بدون فرق در تعلق مذهبی، حزبی و ملی باید به خاطر نجات میهن، به مبارزه علیه استعمارگران فرانسوی برسد. هر کس که تفنگ دارد بگذار به تفنگ مسلح گردد، هر کس که شمشیر دارد، بگذار به شمشیر مسلح گردد، هرگاه که حتی شمشیر هم نیست، به کلنگ، بیل و یا چوب دستی مسلح گردید، همگی باید چون تن واحد بخاطر نجات میهن، به مبارزه با استعمارگران برسد. خیزند " (همانجا، صفحه ۲۱۹) در آغاز، استعمارگران فرانسوی با کبر و غرور اعلام داشتند که فقط چند هفته کافی است تا مقاومت مردم را سرکوب کرده و نظم گذشته را برقرار سازند! ولی جنگ قهرمانانه مردم ما ۹ سال ادامه داشت و سرانجام با عملیات جنگی زمستانی - بهاره سال های ۱۹۵۳ - ۱۹۵۴ (نقطه اوج آن پیروزی پرافتخار در اطراف دژ دین بین فو بود) که امید استعمارگران را در بازسازی نظام کهنه نقش بر آب ساخت، پایان پذیرفت. پیروزی مردم، عظیم و غیر قابل بحث بود. ولی در کفران زانو درمورد هندوچین (سال ۱۹۵۴)، محافل حاکمه چین و کشورهای امپریالیستی باختر با توسل به هروسلیه ای، ارزش آن را کاهش می دادند. آن ها می خواستند کشور ما را

تقسیم کرده و انتخابات همگانی را که پیش بینی شده بود تقریباً در ژوئیه سال ۱۹۵۶ انجام گردد و هدف آن وحدت مجدد ویتنام بود، به عقب اندازند. به این طریق شرایط مساعد برای تعویض استعمارگران فرانسوی از سوی امپریالیسم ایالات متحده آمریکا که در جنوب کشور جنگ تجاوزکارانه علیه مردم ویتنام را ادامه می داد، ایجاد گردید.

در آن زمان برخلاف وضعی که بلافاصله پس از پیروزی انقلاب اوت و پیدایش جمهوری دموکراتیک ویتنام وجود داشت، نیروهای ما در تمام گستره ها - سیاسی، نظامی، اقتصادی، فرهنگی و مناسبات بین المللی - به میزان زیادی رشد یافته بودند. ارتش ما با قلع و قمع نیم میلیونی دشمن در ویتنام جنوبی به لازم را به دست آورده بود، نفرت عمیق به تجاوزگران جدید، همگانی بود و تمامی لایه های اهالی در مبارزه علیه آن ها فعالانه شرکت می کردند.

ولی دشمن، سرسخت، حلیه گر و نیرومند بود. دولت عمده امپریالیستی، قدرت عظیم اقتصادی و جنگی در اختیار داشت. او از تمام امکانات و شیوه های ادامه جنگ موجود در آن زمان، استفاده می کرد. دورانی بود که ارتش بیش از نیم میلیونی دشمن در ویتنام جنوبی به مدرن ترین سلاح ها، مجهز بود. ایالات متحده آمریکا تمام وسایل نظامی، اقتصادی، سیاسی و دیپلماتی را به کار انداخت. او متحدین خود (بسیاری از کشورهای امپریالیستی و کشورهای جنوب خاوری آسیا) را به جنگ کشید و از سال ۱۹۷۲ به ساختن و پاخت با محافل حاکمه پکن پرداخت. این جنگ کاملاً نفرت انگیز و غیر عادلانه، با اعتراض قاطع خلق های سراسر جهان و محافل مترقی ایالات متحده آمریکا روبرو گردید. این جنگ سرانجام همان طور که پیش بینی می شد شکست مفتضحانه امپریالیست های آمریکا و پیروزی کبیر خلق ویتنام انجامید. ما زیر شعار " هیچ چیز گران به تر از آزادی و استقلال نیست " دشمن را وادار ساختیم که گوش را از سرزمین ما ببرد.

این گامیابی نظامی - سیاسی ویتنام، با پیروزی دو خلق برادر دیگر شبه جزیره هندوچین یعنی لائوس و کامبوجیا، تکمیل گردید. خلق های ما از نظر وضع جغرافیایی و تاریخی و زیاروی با دشمن مشترک و همچنین کوشش در راه هدف واحد یعنی استقلال ملی و سوسیالیسم، به یکدیگر شبیه اند. پیروزی قانونمند تاریخی به کشور هندوچین - که پاسخ گوی منافع واقعی تمام اهالی جنوب خاوری آسیا و منافع صلح در سراسر جهان، می باشد، برای با ثبات ساختن وضع منطقه و تضعیف مواضع امپریالیسم و توسعه طلبان، اهمیت بسزایی داشت. پایان پیروزمندانه جنگ در بهار سال ۱۹۷۵، شرایط الحاق مجدد دو کشور و پیشروی تمام ملت به سوی سوسیالیسم را ایجاد کرد. اما، قطع تیراندازی به سوی متجاوزین، برای مدت کمی دوام داشت، زیرا مردم ویتنام مجبور گردیدند علیه دشمن جدید یعنی برتری جویان و توسعه طلبان پکن، بیاخیزند.

مرتجعین کامبوجی، در مرزهای جنوب باختری کشور به جنگ تجاوز - گرانه ای علیه ما پرداختند که از سوی چین رهبری و از نظر مادی تأمین می گردید. این جنگ از نظر ماهیت، جزء جدایی ناپذیر استراتژی عمومی ضد انقلابی و توسعه طلبانه محافل حاکم چین بود. فرمانروایان واپس گرای پکن پس از اینکه در این جبهه به سختی شکست خوردند، با کمال وقاحت جنگ تجاوزی را با مقیاس گسترده تر علیه جمهوری سوسیالیستی ویتنام آغاز کردند. پس از فاصله کوتاهی که از کامیابی در مرز

جنوب باختری می گذشت، ویتنام از نو پیروزی درخشانی، حالا دیگر در مرز شمالی خود، به دست آورد. اقدام تجاوزی حکام پکن به شکست مفتضحانه ای دچار گردید.

طی ۳۵ سال مبارزه بی دریغی خلق ویتنام بخاطر استقلال و آزادی کشور خود، بر توانی ایده های فنا ناپذیر مارکسیسم - لنینیسم و نیروی شکست ناپذیر حزب طبقه کارگر به روشنی تجلی نمود. حزب توانست تمام نیروی متحد را برای جنگ خلقی میهن پرستانه متحد کرده برپا دارد و متجاوزین را دچار شکست سازد. تجربه ویتنام بدون شک نشان داد:

هرگاه تمامی یک خلق یکپارچه و قاطعانه علیه متجاوزین و ضد وحلیه گری بیاخیزد، پیروزی اش قطعی است. ما عمیقاً معتقد شدیم که تنها استقلال واقعی و آزادی است که می تواند صلح واقعی را تأمین سازد و برعکس استقلال و آزادی تنها در شرایط صلح است که می توانند استوار گردند.

صلح، استقلال، آزادی و سوسیالیسم جدایی ناپذیرند. چنین است حقیقت دوران!

پس از امضای موافقت نامه های ژنو از سوی حزب، دو وظیفه استراتژیکی مختلف در مقیاس کشور واحد اجرایی - گردید: در جنوب مبارزه برای استقرار استقلال ملی ادامه داشت و در شمال دوران گذار به سوسیالیسم آغاز می گردید. شمال سوسیالیستی تا سال ۱۹۶۵ در زمینه رشد و توسعه کشور، پیشرفت زیادی کرده بود. اقتصاد کشور بازسازی شد، زخم های جنگ ۹ ساله بهبود یافت و در ضمن اصلاحات ارضی به پایان رسید. سیاست صحیح رهبری حزبی، به پیروزی قطعی در گستره تعاونی کردن کشاورزی و نوسازی صنایع و بازرگانی متعلق به سرمایه های خصوصی و برقرار ساختن روابط تولیدی سوسیالیستی منجر گردید. سپس دوران انجام نخستین برنامه پنج ساله (که در کنگره سوم حزب زحمتکشان ویتنام در سال ۱۹۶۰ تصویب شد)، فرارسد. این برنامه در سمت تدارک شرایط مقدماتی برای عملی ساختن صنعتی کردن کشور یعنی وظیفه مرکزی دوران گذار قرار داشت.

از سال ۱۹۶۵ تا پایان ۱۹۶۸، و سپس در سال ۱۹۷۲ امپریالیسم آمریکا در تلاش برای پیشگیری از شکست خود، جنگ را به سراسر سرزمین ما گسیلاند. دشمن تلاش می کرد که با بمباران وحشیانه و همه جانبه، بنیاد اقتصادی شمال سوسیالیستی را ویران سازد. شهرها و روستاها را از بین ببرد و محیط زیست را نابود سازد. به سخن دیگر " ویتنام شمالی را به عصر حجر برگرداند " در چنین شرایطی حزب کمونیست و دولت ویتنام توانستند به موقع اقتصاد کشور را متناسب با شرایط جنگی ساخته، و با تأمین تمام نیازمندی های جبهه ساختمانی سوسیالیسم ادامه دهند. توده اصلی اهالی طبقه کار: " در یک دست گاو آهن - در دست دیگر تفنگ "، " در یک دست پتک - در دست دیگر تفنگ " زندگی می کردند. روند ساختمان سوسیالیسم در جریان جنگ به نتایج بزرگی که شایسته سرفرازی است رسید علی رغم این که بیش از یک میلیون تن بمب و گلوله توپ در سرزمین ویتنام افتاد، مردم دستاوردهای خود را در رشته های سیاسی، نظامی، اقتصادی و فرهنگی استحکام بخشیدند، درست در همین دوران، در کشوری که از گذشته های دور دارای تولید کوچک بقیه در صفحه ۶

حزب زحمتکشان ویتنام، تا سال ۱۹۵۱ به نام حزب کمونیست هندوچین نامیده می شد و از سال ۱۹۷۶ به حزب کمونیست ویتنام تغییر نام داد. ه. ت.

اعتصاب: دام ضد انقلاب

ضدانقلاب قرار می‌گیرد. پس باید به‌نیازهای زحمتکشان توجه کرد، به آن‌ها بهای لازم را داد و تامین آنها را، در چهارچوب امکانات موجود، بعنوان وظیفه انقلابی تلقی کرد.

البته زحمتکشان خود باید هشیار و آگاه باشند و در شرایط کنونی برای رسیدن به مطالبات خویش شیوه‌های درست و دقیقی را دنبال کنند، زیرا از یک طرف، میهن انقلابی ما با جنگ تحمیلی آمریکایی صدام روبرو است، و از طرف دیگر ضدانقلاب پرورده امپریالیسم آمریکا و عناصر سازشکار، همراه با جریانهای مائوئیستی - آمریکایی، با کوشش بی‌امان خویش برای متشنج کردن وضع عمومی کشور برنامه‌ریزی می‌کنند.

بنابراین زحمتکشان باید در پی - گیری مسائل خود مسئولانه رفتار کنند و با برخورد اصولی به تنگناهای موجود و نیازهای خود، شیوه‌های تشنج‌آفرین، مسئله‌ساز و "دشمن‌شاد کن" را طرد کنند.

در رژیم گذشته، کارگران و زحمتکشان از حربه اعتصاب، به‌درستی، برای رسیدن به اهداف صنفی و سیاسی خود استفاده می‌کردند. اما امروز، برعکس، از اعتصاب، تحصن‌وشیوه‌های حاد مبارزه صنفی - ولو برای پی‌گیری مبرم‌ترین خواست‌های حیاتی فقط و فقط ضدانقلاب بهره‌برداری خواهد کرد. پس باید - تاکید کنیم - باید شرایط کنونی کشور را در نظر داشت.

اما سخنی با مسئولین:

باید در عرصه عمل و در رفع نا - رسائی‌ها، درست به‌هنگام بروز علائم اولیه و اولین زنگ خطر، قاطع و دقیق به کار پرداخت. بدیهی است که اگر اعتصاب را به سود ضدانقلاب می - دانیم، اگر می‌خواهیم عرصه به ضد - انقلاب تنگ شود و فرصت تنفس از آن سلب گردد، باید بموقع در مقام چاره‌جویی برآیم و اجازه ندهیم که

نخستین بار، حدود یک‌سال پیش، رانندگان افزایش کرایه حمل را مطرح کردند. کارخانه گچ، پس از افزایش قیمت گچ، مبلغی بر کرایه حمل اضافه کرد و اضافه کرایه بیشتر با رضایت رانندگان به بعد موکول شد.

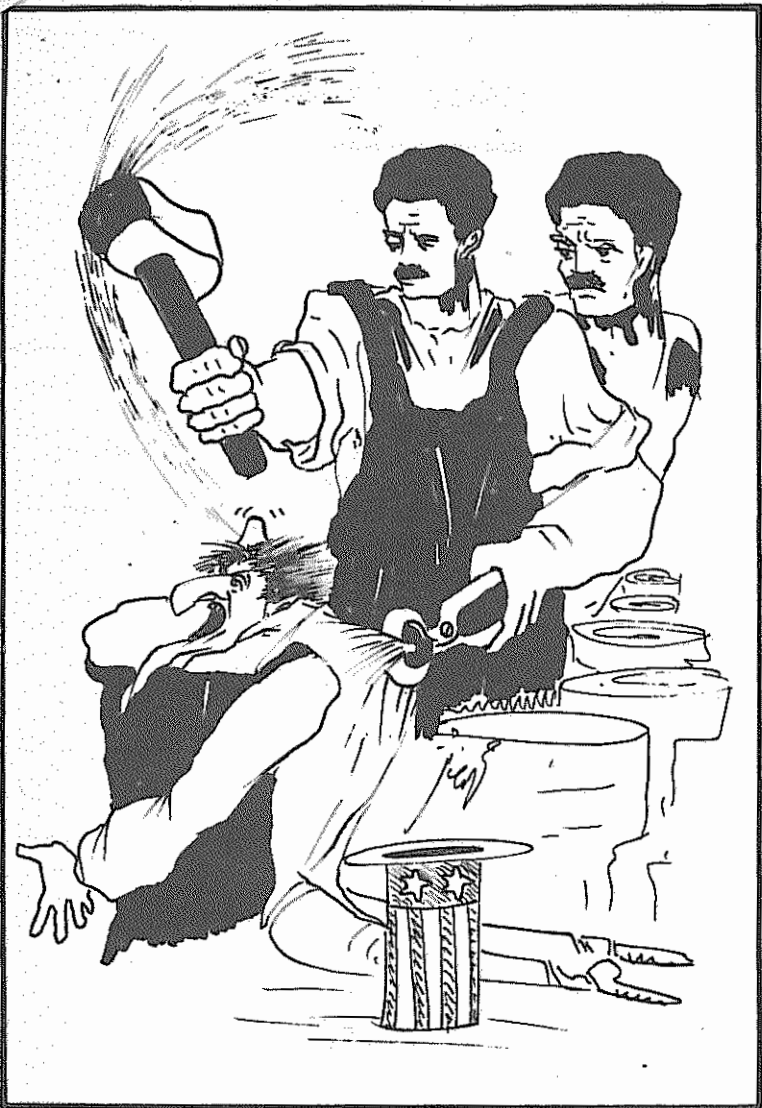
از چند ماه پیش، رانندگان کامیون‌ها مجدداً به شورای کامیون‌داران متصل شدند، تا ترتیب افزایش کرایه آن‌ها داده شود. شورا این خواست را به کارخانه اطلاع داد. مسئولین کارخانه قول دادند تا ۱۵ اسفند ۵۹ به این خواست جامه عمل بپوشانند، اما پس از گذشت مهلت مذکور نیز مساله حل‌نشده باقی ماند.

در این میان، کارخانه قیمت هر تن گچ را به میزان بیست و پنج تومان افزایش داد. رانندگان با مشاهده این که، علیرغم بالا رفتن قیمت گچ و با وجود قول و قرارهای مکرر قبلی، مبلغ کرایه آن‌ها ثابت مانده، خواست خود را از نو مطرح کردند. اما هیچ مقامی اعتنا نکرد.

این نوع برخوردها اخیراً "در بسیاری مراکز و واحدها تکرار شده است. مثلاً "در بیمارستان امیر - المومنین کارگران بیش از دو ماه حقوق خود را دریافت نکرده‌اند و پاداش نوروزی نیز به آنان تعلق نگرفت و تلاش آنان بی‌ثمر ماند.

اتخاذ شیوه‌های نادرست در برخورد با مسائل موجود، بی‌توجهی به خواست‌ها، سهل‌انگاری در حل این یا آن مسئله - پیش از آن که زمان از دست برود - همه و همه موجب امواج بی‌قرار ناآرامی‌ها و - حداقل - ناراضی‌هایی است. ناراضی‌ها نیز بی - اعتمادی و بدبینی می‌آفریند و فاصله ایجاد می‌کند. رخنه ضدانقلاب از این شکاف‌ها صورت می‌گیرد و تفرقه عملی

می‌شود. آنگاه تشنج فرامی‌رسد و باید جلو آن را گرفت، این است که در تازه‌ای از درگیری‌ها آغاز می‌شود. درست از این زاویه است که - بی‌تردید - کم‌توجهی به خواست‌های اصولی زحمتکشان مورد سوءاستفاده

* مسئولین! مرتباً باید - به‌دلیل - زحمتکشان را بطرف این دام برانند. زحمتکشان نیز نباید راه را با چاه اشتباه کنند.

در اثر بی‌توجهی‌ها کار به آنجا بکشد که زحمتکشان ناگزیر از کاربرد شیوه‌هایی نظیر اعتصاب شوند. در این صورت آن‌کن یا آن جریان، که شعار اعتصاب بدهد، منفرد خواهد ماند و رسوا خواهد شد و از صفوف زحمتکشان طرد خواهد گردید.

یا خواست زحمتکشان برحق است و حتی در شرایط کنونی می‌توان تامین آن را تضمین کرد در این صورت پیش از فوت لحظه، جلو خطر سد می‌شود. و اگر چنین نبود، با شیوه‌های توضیحی و با تکیه بر روی اقتناع زحمتکشان، برده‌های وهم و پندار از جلو نظر آن‌ها به کنار خواهد رفت و خطر رفع خواهد شد.

واقعیت آن است که باید با تمام وجود و بدرستی بر دفاع بی‌چون و چرای زحمتکشان از انقلاب خود باور داشت و از آن سود جست. اگر قبلاً این واقعیت را بپذیریم، مطمئن خواهیم بود که با توضیح وضع موجود در هر گوشه‌ای و با هر زمینه‌ای، مصونیت لازم را در برابر سرایت میکرب ضدانقلاب بدست خواهیم آورد.

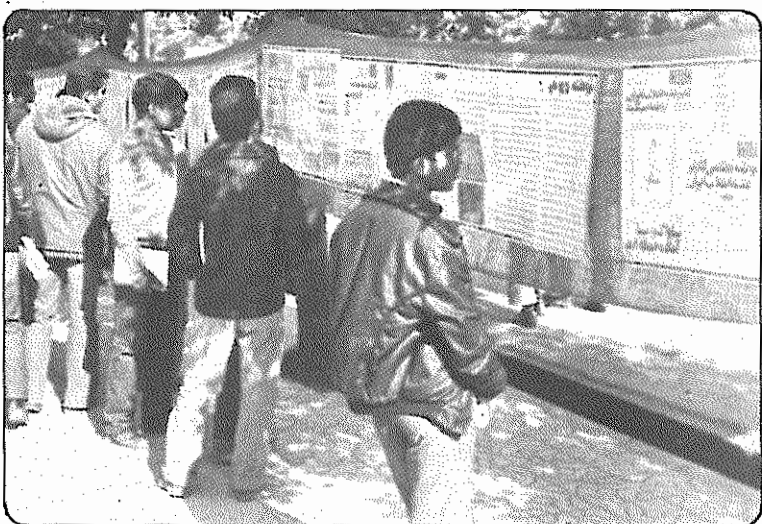
و سخن آخر این که: ضدانقلاب بسیار تلاش خواهد کرد - آنچنان که در پاره‌ای کشورها کرد و به نتیجه رسید - تا افشار هیئتی، از زحمت - کشان عرصه خدمات عمومی و رفاهی مردم را در برابر انقلاب به واکنش منفی وادار کند. ولی این آرزویی است که ضدانقلاب، همراه با لاشه‌های عفن خود به‌گور خواهد برد، اگر هشیار باشیم و آستین‌ها را بالا بزنیم، پس غافل نمانیم و دست بکار شویم!

افشای توطئه‌های امپریالیسم آمریکادرساری

از طرف اعضاء حزب توده ایران - سازمان شهرستان ساری، از روز ۹ بهمن ماه ۵۹ نمایشگاه عکسی تحت عنوان "گامی در جهت افشای توطئه‌های امپریالیسم آمریکا" در این شهر دایر شد. در این نمایشگاه توطئه‌های شش‌گانه امپریالیسم آمریکا علیه ایران انقلابی از طریق تصاویری از صحنه‌های جنگ تحمیلی رژیم صدام، واقعه طیس، طرح‌هایی از موضع‌گیری دولت "گام به‌گام" و در جهت افشای این توطئه‌ها به نمایش گذاشته شد. این نمایشگاه، که به مدت سه روز دایر بود، مورد استقبال مردم شهر ساری قرار گرفت.

نمایشگاه عکس در صومعه سرا

از طرف اعضاء و هواداران سازمان جوانان توده ایران در صومعه سرا، نمایشگاه عکس برپا شد. این نمایشگاه، که در جهت افشای توطئه‌های امپریالیسم آمریکا بود، در مدت برایایی خود مورد استقبال اهالی این شهر قرار گرفت.

«سیاست درهای باز»

مصر را به ورشکستگی کشانده است

به ۲ میلیارد دلار خواهد بود. به گزارش سفارت ایالات متحده آمریکا در مصر، بازپرداخت‌های مصر در سال ۱۹۸۰، ۱/۳ میلیارد دلار بود. از آنجا که اعتبارات و "کمک‌های کشورهای غربی به مصر در سال ۱۹۸۰ نیز تنها ۱/۴ میلیارد دلار بوده است، می‌توان گفت که تقریباً "همه" این اعتبارات و "کمک‌ها" صرف باز - پرداخت دیون خارجی شده است.

دکتر مجید در دوران گذشته بارها ادعا کرده است که مصر دیگر "از تنگنای دشواری‌های اقتصادی" بیرون آمده است و پس از سال‌ها بار دیگر ۱ میلیارد دلار ذخیره‌سازی دارد. "سیاست درهای باز"، بیش از همه، به افزایش واردات (آن هم بطور عمده کالاهای لوکس) انجامید. از سوی دیگر، صادرات کالاهای صنعتی کاهش فراوان یافت. در سال ۱۹۸۰، با وجود افزایش صادرات نفت، واردات مصر دو برابر صادرات آن بود. با این همه، بازرگانی خارجی، بطور عمده، بخاطر پرداخت‌های کارگران مصر در خارج کشور، عوارض حاصله از بابت کانال سوئز و درآمد - های توریستی توازن یافت. البته دولت مصر مجبور شد که بخشی از اعتبارات خارجی را نیز برای پیشبرد

چند هفته پیش در اسوان، در مقر زمستانی انور سادات، چهارمین اجلاس "گروه مشورتی برای نجات اقتصاد مصر" برگزار شد. این گروه نمایندگان بلند پایه مهم‌ترین کشورهای سازمان‌های مالی را در بر می‌گیرد، که مصر از آن‌ها اعتبار و "کمک" دریافت می‌دارد. گروه نامبرده، که نزدیک به چهار سال پیش در پاریس تاسیس یافت، وظیفه خود را توصیه و "کمک" برای برون رفت از بحران عمیق اقتصادی تعیین کرده است، که مصر هفت سال است، بویژه پس از اتخاذ "سیاست درهای باز"، در آن غوطه‌ور شده است. این سیاست به معنای گشودن درهای اقتصادی کشور به روی سرمایه خارجی و تشویق سرمایه خصوصی بومی بوده است.

دکتر عبدالرزاق عبدالمجید، معاون نخست‌وزیر مصر برای امور مالی و اقتصادی، اجلاس اسوان را "بسیار موفقیت‌آمیز" خواند. به گفته او، شرکت‌کنندگان این اجلاس تعهد کرده‌اند که در سال مالی آینده، که ۱۵ تیر ۱۳۶۰ (۱ ژوئیه ۱۹۸۱) آغاز می‌شود، مبلغ ۲/۹۵ میلیارد دلار اعتبار جدید در اختیار دولت مصر بگذارند. بدینسان، وام‌های خارجی، که به مصر اعطاء شده است، نزدیک

این منظور بکار برد. در حالیکه قیمت کالاهای مصرفی در شهرها از سال ۶۷-۱۹۶۶ (= ۱۰۵۰ درصد) تا ۱۹۷۳ تنها ۱۱۲ درصد افزایش یافت، این افزایش در سال ۱۹۷۴، ۱۳۶ درصد و در نیمه اول سال ۱۹۸۰، ۲۶۸ درصد بود. (برای خواربار ۳۲۸ درصد و البسه ۲۷۷ درصد).

از این رو، دولت مصر مجبور شده است که به جیره‌بندی و سهمیه - بندی برخی از کالاها مانند گندم، آرد، شکر، قند، چسب و روغن بپردازد. کمک هزینه‌های دولت از این بابت در سال مالی ۸۱-۱۹۸۰، ۲/۶ میلیارد دلار، یا ۱۴ درصد فرآورده ناویژه اجتماعی، تخمین زده می‌شود.

نهادهای امپریالیستی مانند "بانک جهانی" و "صندوق بین‌المللی پول" این کمک‌هزینه‌ها را مسبب کسر بودجه می‌شمرند و اعطای "کمک‌های بیشتر را مشروط به الغای آنها کرده‌اند. "صندوق بین‌المللی پول" در "کنفرانس اسوان" درخواست دولت مصر را برای واگذاری اعتبارات بیشتر، به بهانه آنکه مصر حاضر نیست بیدرنگ به الغای کمک‌هزینه‌های نامبرده تن در - دهد، صریحاً رد کرد.

در روستای رزجرد

عدهای باتشکیل گروه مسلح
و قتل دو تن از روستائیان
قصد تشنج آفرینی دارند

بزرگ مالکان، وفاداران به رژیم
منفور سابق و تمام ضدانقلابیون تلاش در
ایجاد تشنج، درگیری و آشوب در روستا-
ها دارند. هدف آنان جلوگیری از
اجرای تمام و کمال و فوری قانون
اصلاحات ارضی و به شکست کشاندن
انقلاب است.

گروهی از دهقانان رزجرد در ۲۰
کیلومتری شمال شرقی قزوین، طی نامه
اشکارانه خود به رسانه های رسمی کشور،
برده از روی یک توطئه برداشته اند.
عدهای ضدانقلابی اقدام به تشکیل
گروهی مسلح کرده و ۲ تن از انقلابیون
روستا بنام های حسینعلی اکبرشاهی و
مختاربخشی را بقتل رسانده اند.
دهقانان روستا طی نامه خود
علت توطئه را چنین توضیح داده اند:
"علت این توطئه طبق
پرونده های موجود در دادگستری
قزوین، حاکی از حیف و میل بیت المال
است.

۱- لوله کشی ده، که مبلغ برآورد
حیف و میل شده طبق نظریه کارشناسان
رسمی ۵۰۰۰۰۰ ریال است.

۲- هزینه تعمیر حمام، که طبق
نظر کارشناسان ۳۰۰۰۰۰ ریال است.

در حدود ۲ سال است که مردم ده
بایاری شورای محلی شکایت های
متوالی کرده و هنوز نتیجه نرسیده اند
و شاخه های همه منافع خود را در
انقلاب از دست داده اند، به وسیله
اسلحه های غیر مجاز، که قبلاً تهیه
کرده اند و بایجاد ترور و رعب و وحشت
میخواهند که مردم را دوباره زیر سلطه

خود قرار دهند و میخواهند پول های
حیف و میل شده را پس ندهند.
این دهقانان در پایان نامه خود
به مقامات و ارگان های مسئول هشدار
داده و قید کرده اند:
"در این زمان که کشاورزان
قریه فوق دوشهید به امام است و ملت
قهرمان ایران تقدیم کرده اند به تمام
مقام های مسئول و ارگان های انقلابی
هشدار میدهم اگر وضع قریه رزجرد
رسیدگی نشود امکان درگیری بیشتر و
گشته شدن تعدادی بی گناه و زحمتکش
خواهد شد. لذا از مقام های مملکتی
منجمله از قوه قضائی و قوه مقننه
تقاضای رسیدگی فوری داریم."

این واقعه و وقایع نظیر نشان
میدهد که برای رفع تشنج و درگیری، که
به زیان انقلاب و شکوفایی آنست، در
هله نخست لازمست که قانون اصلاحات
ارضی تمام و کمال و در اسرع وقت به
اجرا درآید. همچنین لازمست که به
اختلافات روستائیان زحمتکش، با در
نظر گرفتن حفظ منافع آنان رسیدگی
شود. در اینجا وظیفه بزرگی هم بردوش
نهادهای انتظامی و انقلابی، به ویژه
سپاه پاسداران قرار دارد و آن حفظ
نظم و امنیت، با تکیه بر دفاع از دهقانان
تهدیدست و مظلوم و ذبیح است.

مجموعه اقدامات فوق در صورتیکه
با قاطعیت انقلابی صورت گیرد، می-
تواند نقش موثری در ایجاد آرامش و
حفظ آن توسط اکثریت روستائیان
داشته باشد.

مشکل آب و آبیاری روستائیان منطقه کوهپایه را
باید بابر خورد مسئولانه و اتخاذ روش منطقی حل کرد

چندی قبل، پس از واگذاری
مقداری از زمین های اطراف جاده
مشهد قوچان به روستائیان زحمتکش
چند روستای منطقه کوهپایه مشهد،
روستائیان برای آبیاری زمین ها به حفر
چاه های اقدام می کنند. تاکنون
از طرف دهقانان روستاهای شانندیز
گلمکان و کادر چند چاه حفر گردیده
است، اما به دهقانان روستای کاهو
اجازه حفر چاه از طرف مسئولین امر
داده نمیشود. با توجه به درگیری های
قبلی که بین روستائیان این منطقه

کوهپایه ای، بویژه بر سر مسئله آب، به
وجود آمده و حتی در چند مورد منجر به
قتل و کشت و کشتار گردیده است،
بر مسئولین امر، خاصه مسئولین اداره
آبیاری و نهادهای انقلابی مشهد است
که با برخوردی مسئولانه و بررسی دقیق
از هرگونه درگیری احتمالی، چه بین
خود روستائیان و چه بین روستائیان
با ارگان های مسئول، جلوگیری و با
اتخاذ روشی معقول، این مشکل را حل
کنند.
دهقانان و روستائیان زحمتکش

این روستائیان باید با هوشیاری
کامل تلاشهای عناصر ضدانقلابی را
برای ایجاد تشنج هایی که تنها به

سود بزرگ مالکان ز الوصف و ضد-
انقلابی و در نهایت به سود شیطان

بزرگ امپریالیسم آمریکا است، خنثی
سازند و با کمک و یاری ارگان های
مسئول بویژه نهادهای انقلابی، این

معضل را به شکلی عادلانه به سود
تمام دهقانان زحمتکش حل کنند.

اراضی قریه آبکنار
بندر انزلی را بین
دهقانان تقسیم کنید

با تهیه بموقع و باندازه کافی داروی
بیماری زردی، از مرگ و میر احشام
جلوگیری کنید!

یکی از زمین داران قریه آبکنار
بندر انزلی، بنام فیض الله بخشنده
زمین هایی را که در زمان رژیم گذشته به
طاغوتیان فروخته بود، و با فرار آنان از
کشور، به تصرف دوباره خود در آورده
است. وی با فروش درختان این اراضی
پول های کلانی به جیب زده است. این
شخص کشاورزان این منطقه را به طور
"منافه کاری" که ظالمانه ترین شکل
تقسیم محصول است، بکار گرفته است.
وی همچنین در بین کشاورزان این منطقه
تلیغات منفی علیه انقلاب ایران می-
کند.
دهقانان از نهادهای انقلابی این
منطقه میخواهند که با کوتاه کردن دست
این زمینداران اراضی و واگذاری آن به
کشاورزان این منطقه، مانع سودجویی
وی شوند.

فئودالیسم (۱- اطلاعات، ۲۶ فروردین ۶۰)

اگر پیشگیری هرچه سریعتر نشود، کلیه مزارع
جو و گندم بخش اردل در اثر وجود آفت «رهم»
از بین خواهد رفت

در سال جاری نان خوراکی خود را داشته
باشند. در این خصوص، شورای همیاری
روستای سرمور، یکی از روستاهای همین
منطقه، نامه ای به اداره کشاورزی
شهرستان بروجن ارسال داشته است،
که مطالب آنها چنین است:
"اداره محترم کشاورزی شهرستان
بروجن، نظر به اینکه محصولات این
روستا را نوعی گرم (بنام محلی رهم
میباشد) ضربات جبران ناپذیری بهار
آورده و تمام محصولات از جمله کشت
جورا از بین برده، کشاورزان این روستا
از آن مقامات مسئول خواهان رسیدگی
هستند، تا از این خطر خانمانسوز نجات
یابند، رونوشت به جهاد سازندگی
استان، خواهشمندیم هر چه سریعتر
رسیدگی شود."

هر چه زودتر کود
«اوره» مورد نیاز
کشاورزان استان
چهارمحال بختیاری
را تحویل دهید

بپای استفاده از کود "فسفات"، علاوه بر
مخارج زیاد، باعث نامرغوبیت خاک
میشود.

باتوجه به استفاده از کود شیمیایی،
مخصوصاً در سالهای اخیر، کشاورزان
استان چهارمحال بختیاری در موقع
شخم چه در فصل کشت پاییزه و چه بهاره
از کود "فسفات" استفاده نمی کنند و
برای تقویت مزرعه، کود شیمیایی "اوره"
را بعنوان سرک بکار می برند. در
این اواخر به علت نرسیدن کود "اوره"
کمترین مقدار کود هنوز برای این استان
ارسال نگردیده است. کشاورزان از ترس
کاهش محصول، از کود شیمیایی "فسفات"
استفاده می کنند. متخصصین در محل و
خود کشاورزان به تجربه خویش معتقدند
که اصولاً سبز محصول با نرسیدن کود در
پائیز کشت شده و هنوز سبز است -
احتیاج به ازت دارد و کود "اوره" در
حدود ۴۶ درصد ازت دارد، در صورتیکه
کود "فسفره" فقط شامل حدود ۱۸ درصد
ازت است و نمی تواند نیازهای گیاهان را
برآورده کند. همچنین استفاده از
"فسفات" بصورت "سرک" به جای کود
"اوره"، ضمن اینکه هزینه زیادتری را در
برمی گرداند باعث زیانهایی به ساختمان
خاک نیز میشود. کشاورزان این استان به
خاطر مشکل ذکر شده، هر روز به ادارات
و مقامات مسئول مراجعه می کنند.
نرسیدن کود لازم باعث دلسردی
کشاورزان شده است و بهتر است مسئولین
دولت انقلاب، هر چه زودتر کود "اوره"
مورد نیاز کشاورزان استان چهارمحال
بختیاری را تحویل دهند.

خاطر حسین ملا افضل مسلمان انقلابی پایداری است

روز ۱۸ فروردین ماه فرزندانی از
فرزندان انقلابی میهنمان، حسین ملا-
افضل، کارمند رادیو تلویزیون اصفهان،
در حالی که می رفت تا از محرومیت
روستائیان و عمل انقلابی هیئت هفت
نفری واگذاری زمین فیلم برداری کند،
در حادثه رانندگی کشته شد.
در تشییع جنازه وی، هزاران نفر از
مردم محروم و زحمتکش شهر و روستا
شرکت داشتند و با شعار:
فتوئادال، فتوئادال قسم بخون پاکش،
ترا می کشیم
خاطره این مبارز را گرامی داشتند و
نشان دادند که چه خوب قدر شناسند و
ارزشهای والای مردمی را پاس می دارند.

به موقع سموم لازم را برای برنجکاران فراهم کنید

بنابه خبری که از شمال رسیده است
کمبود آب در برخی زمینها پدیده های
نامطلوبی خواهد داشت که باید به موقع
و هر چه زودتر جلوی آنها را گرفت. یکی
از عواقب جنسی این مسئله، نیاز به بکار
گرفتن مقداری اضافی سموم ضد آفات
است که در سالهای کم آبی زیان های
بیشتری وارد میکنند. برنجکاران شمال
هنگام نشای برنج همواره از سموم سی
استفاده میکنند، که اساساً احتیاج آنها به
این مواد بیشتر است. متأسفانه اکنون در
بازار این سم، که باید به هنگام نشا به کار
رود، پیدا نمیشود.
باید هر چه زودتر مسئولان امر

امام خمینی: ثروتی را که این مالکان حق جامعه بوده و
باید به جامعه برسد، در نزد خود نگه داشته اند و بر خلاف
قوانین اسلامی ثروت مند شده اند، ضبط خواهیم کرد و
بر اساس حق و انصاف میان محتاجان مجدداً توزیع خواهیم کرد.

از گزارش هیئت سیاسی به هیئت مرکزی حزب توده ایران: (وسیع)

نیروهای ترمز کننده انقلاب

در درجه اول عبارتند از سرمایه - داری لیبرال و اقشار مرفه که در دوران طاغوت از امتیازات گوناگون مادی - بردار بوده اند .

واقعیت این است که این اقشار اجتماعی در دوران فرمانروایی رژیم وابسته آریامهری در چارچوب معینی در مبارزه برای پایان بخشیدن به استبداد و محدود ساختن غارت بی بند و بار انحصارهای امپریالیستی و طبقات حاکمه وابسته به ناپاکت داشتند . علت آن هم کاملاً روشن است . فرمانروایان دوران طاغوت ، یعنی انحصارهای امپریالیستی ، خاندان پهلوی و طبقات حاکمه بزرگ مالک و کلان سرمایه دار در دستگاه فساد و دزد اداری - ارتشی - پلیسی - ساواکی آنچنان بی پروا ثروت های ملی و محصول دسترنج توده های ده ها میلیون زحمتکش و تولیدکنندگان جامعه ما را به یغما می بردند که میدان عمل برای سودجویی و ثروت اندوزی اقشار میانی سرمایه داری بطور نسبی تنگ می گردید . این اقشار با اساس غارتگری امپریالیستی و سرمایه داری وابسته و رژیم آریامهری اختلافی نداشتند ، هم شاه را قبول داشتند و هم مشروط سلطنتی و هم مناسبات با دنیای امپریالیستی را . این آقایان تنها خواستار آن بودند که از این نمد عظیم و گسترده ، کلاه بزرگ - تری نصب شان گردد .

تلاش این قشر و سازمان ها و شخصیت -

های سیاسی وابسته به آن از همان روزهای اوج گیری جنبش انقلابی هموار بود و بدون وقفه در این جهت بود که از ژرف تر شدن و فراگیرتر شدن انقلاب جلوگیری نمایند و انقلاب را در چارچوب تنگ تامین سود حداکثر برای سرمایه داری لیبرال ایران محصور و محبوس نگه - دارند . موضع گیری های روشن "جبهه ملی" و "نهضت آزادی" و دیگر سازمان های سیاسی وابسته به بورژوازی لیبرال در دوران اوج گیری جنبش انقلابی و اختلاف نظر جدی آنان با سمت گیری و قاطع ضد امپریالیستی ، ضد غارتگری و مردمی امام خمینی ، بهترین معرک ماهیت سیاسی این قشر بورژوازی بود . با توجه به خصوصیات طبقاتی این قشر کاملاً روشن بود که همراهی آن ها با انقلاب مشروط بوده است و بدون تردید ، در صورت پیروزی انقلاب و بیرون رفتن آن از چارچوب مورد علاقه لیبرال ها تمام نیروی خود را برای ترمز کردن پیشرفت انقلاب و در صورت توانائی بازگرداندن آن به چارچوب مورد نظر خود به کار خواهند انداخت .

درست بر پایه همین شناخت و ویژگی دوگانه این قشر بود که ما نزد هیئت ملی کمیته مرکزی حزب توده ایران در تحلیل سیاسی خود در زمینه "روند آینده انقلاب به این نتیجه رسیدیم که :"

... حال این سؤال پیش می آید : آن یکپارچگی که جنبش انقلابی ایران در جریان سرنگون

کردن رژیم از خود نشان داد تا چه وقت ادامه خواهد یافت و موضع گیری اقشار و طبقات گوناگون در جریان تحول آینده چگونه خواهد بود ؟

... مسلم آن است که طبقه کارگر و به همراه این طبقه سایر قشرهای زحمتکش شهر و روستا با تمام قوا برای رسیدن به همه هدف های که انقلاب ملی و دمکراتیک در پیش دارد ، تلاش خواهند کرد و تا آخر پیگیرانه در مواضع انقلابی خواهند ایستاد .

... مسلم است که سرمایه داری لیبرال ، که تاکنون با جنبش همراه بوده ، می گوید جنبش را در چارچوب منافع محدود طبقاتی خود نگاه دارد و جنبه های خلقی و مردمی آن را تضعیف نماید . تجربه همه انقلاب ها نشان داده است که با گسترش جنبش انقلابی در جهت خواست های طبقات و قشرهای محروم جامعه ، این سرمایه داری لیبرال حاضر شده است از انقلاب رو برگرداند و با باقی مانده های نیروهای ضد انقلاب سازش کند و آن را برای سرکوب جنبش خلقی زحمتکش به کار اندازد . باید انتظار داشت که در درون جنبش انقلابی میهن ما هم ، همین پدیده ها رخ دهد . حتی پیش از پیروزی انقلاب ، سروصداهایی

از عدم رضایت این بخش از محتوای مرفقی نظریات آیت الله خمینی در زمینه نظام اقتصادی جمهوری اسلامی به گوش میرسد و این عدم رضایت روز به روز شدت پیدا می کند . این جناح می گوید که انقلاب را در چارچوب رفرا ندوم برای اعلام جمهوری ، انتخاب مجلس شور و اوتامین برخی آزادی های دمکراتیک نگه دارد و در زمینه اقتصاد همان راه فلاکت - بار سرمایه داری را ادامه دهد .

این بودارزیایی حزب توده ایران در اولین روزهای پس از پیروزی انقلاب و تجربه دو سال گذشته درستی بدون کوچکترین خدشه این ارزیابی را به وسیله ترین اقشار توده های محروم جامعه ما و بویژه بخش عظیمی از مبارزان انقلابی که در آن زمان با این ارزیابی موافقتی نداشتند ، نشان داد . تنها یک نمونه از این رشد شناخت می تواند این تحول عظیم را نشان دهد . آیت الله مهدوی کنی ، وزیر کشور در روز جمعه ۲۴ بهمن ۱۳۵۹ در همدان در خطبه نماز جمعه ارزیابی زیر را درباره نقش این قشر می دهد :

قبل از انقلاب خیلی ها با ما بودند ، ولی بعد ، راهشان جدا شد و خیلی از تجار نیز روش خود را تغییر دادند و اکنون از موقعیت سوء استفاده کرده و سودهای کلان به جیب زده اند . این ها ... مردم

راناراضی می کنند و به انقلاب ضربه می زنند .

بوژوازی لیبرال ایران با تصام نیروی سیاسی اقتصادی خود در دو سال اخیر و بویژه در ماهه حاکمیت دولت "گام به گام" که تقریباً به طور یکدست در اختیار نمایندگان سیاسی این قشر قرار گرفته بود ، کوشید تا از گسترش انقلاب و سمت گیری ضد - امپریالیستی و خلقی اش ، یعنی در جهت برانداختن همه جانبه هرگونه تسلط امپریالیستی بر زندگی سیاسی ، نظامی ، اقتصادی و فرهنگی کشور و در جهت محدود ساختن غارت طبقات مالک و سرمایه دار به سود محرومان جامعه جلوگیری نماید . خط اساسی سیاست لیبرال ها عبارت بود از نگهداری کامل نظام سرمایه داری وابسته و بزرگ مالکی گذشته در ایران و نگهداری مناسبات بنگانه سیاسی ، اقتصادی ، نظامی و فرهنگی با امپریالیسم جهانی ، به سرکردگی آمریکا با برخی تعدیل ها و اگر برقراری مناسبات گذشته با آمریکا موقتا میسر نباشد ، تحکیم این مناسبات با اروپای غربی و ژاپن . مسلم است که چنین سیاستی جوابگوی "حداقل" خواست های آمریکا و هم دستاوردش در ایران است ، چون آمریکا این سیاست را به درستی مانند جاده صاف کن بازگشت مناسبات گذشته یعنی برقراری تسلط جهانی امپریالیسم بر تمام شئون زندگی اجتماعی میهن ما ارزیابی می نماید .

ویتنام واحد ...

بقیه از صفحه ۳

همه جانبه با اتحاد شوروی و تمام کشورهای سوسیالیستی و همچنین داشتن مناسبات دوستانه با همه کشورهای دیگر سمت گیری می کند ، گسترش یافته است .

برای گذار مستقیم به سوسیالیسم ، با دروزدن مرحله رشد سرمایه داری ، ما دارای یک رده کامل از عوامل مساعد داخلی و بین المللی می باشیم . در عین حال هنوز دشواری های فراوانی که نتیجه جنگ ، سلطه نواستعاری است ، وجود دارند .

ششمین کنگره حزب کمونیست ویتنام (سال ۱۹۷۶) با در نظر گرفتن شرایط موجود ، خط مشی عمده انقلاب سوسیالیستی را در کشور ما چنین تعیین کرد :

"باید با استواری در مواضع دیکتاتوری پرولتاریا ایستاد ، حق خلق زحمتکش را در مالکیت دسته جمعی گسترش داد ، هم زمان به اجرای سه انقلاب : علمی - فنی و در عرصه ایدئولوژی و فرهنگ ، پرداخت (در ضمن انقلاب علمی - فنی جنبه کلیدی دارد) . به صنعتی کردن سوسیالیستی که وظیفه مرکزی سراسر دوران گذار به سوسیالیسم است ، شتاب داد ، نظام سوسیالیستی اداره اقتصاد دسته جمعی ، تولید بزرگ ، سوسیالیستی و فرهنگ نوین ایجاد کرد و انسان نوین سوسیالیستی پرورش داد ، استعمار فزاینده و فقر و وابستگی را از میان برداشت ، هوشیاری را دائماً ارتقاء داد . قابلیت تدافعی را پیوسته مستحکم ساخت ، امنیت سیاسی و نظم عمومی را حفظ کرد ، میهن سوسیالیستی واحد مستقل صلح دوست ویتنام را با موفقیت ساخت و سهم فعالی در مبارزه ، خلق های جهان بخاطر صلح ، استقلال ملی ، دمکراسی و سوسیالیسم داشت ("ششمین کنگره حزب کمونیست ویتنام" ، مسکو ، ۱۹۷۷ ، صفحه ۴۹) .

کنگره ، خط مشی ساخت اقتصاد سوسیالیستی با مضمون اساسی : ایجاد پایه مادی - فنی سوسیالیسم از راه تسریع در اجرای صنعتی کردن کشور ، گذار از تولید کوچک به تولید بزرگ سوسیالیستی ، تبدیل ویتنام به کشور صنعتی - کشاورزی مدرن و دارای فرهنگ ، علم و فن پیشرو

و دفاع استوار ، تامین زندگی شکوفان و سعادت بخش برای مردم ، در نظر گرفت .

برای عملی ساختن این برنامه ، حزب ، اکثریت زحمتکش را به شرکت فعال در اداره زندگی سیاسی ، اقتصادی و اجتماعی - فرهنگی کشور جلب می کند . نسبت به جامعه ، طبیعت و نسبت به خود به مهارت در توأم ساختن ارگانیک اداره اقتصاد دسته جمعی با حق واقعی هر فرد به آزادی را در آنان پرورش می دهد .

استراتژی اقتصادی حزب در دو مین برنامه پنج ساله (سال های ۱۹۷۶-۱۹۸۰) روشنی هر چه بیشتری یافت . وظیفه درجه اول از لحاظ اهمیت ، تمرکز کوشش ، هاد ، رشد همه جانبه ، بر قدرت و مطمئن کشا همزمان با رشد اقتصادی جنگلداری و ماهیگیری و تولید کالا های مصرف همگانی تعیین گردیده است . سپس فعال تر کردن شکل گیری رشته های کلیدی صنایع سنگین و تکمیل ترابری و تاسیسات اساسی ، ضروری شمرده شده است . در این برنامه ، سمت گیری جدید در تقسیم درآمد ها ، فعالیت بانکی و مالی و هم آهنگ با نو سازی اقتصاد سوسیالیستی ، گسترش مناسبات اقتصادی خارجی ، تشدید کار علمی - پژوهشی ، استحکام و رشد روابط تولیدی سوسیالیستی ، تسریع انقلاب ایدئولوژیکی و فرهنگی و بهبود زندگی زحمتکش از اهمیت کمتری برخوردار نبودند .

باید اذات طبیعی پی در پی سال های آخرو بویژه توفان ها و سیل های سال های ۷۸-۱۹۷۷ راز زمره دشواری های عینی شمرده که جمهوری ویتنام و کاسه های آن را از میان بردارد ، این آفات ناشی از پس حدی در تولید کشاورزی باقی گذارد ، توفان های سال جاری (۱۹۸۰) به میزان قابل ملاحظه ای به محصول شمال زبان وارد آورد . همچنین باید افزود ، ما نتوانستیم از کم و کاستی در اداره اقتصاد که در اثر این وضع بازم بیشتر دشوار و پیچیده گردید ، احتراز نمائیم ، با وجود این کشور ما و خلق ما در تاریخ چند هزار ساله خود هیچگاه همچون امروز همه جانبه نیرومند نبوده است .

ما با خوش بینی به آینده می نگریم . برای چنین نگرشی دلایل فراوانی وجود دارد . این ها ، شهادت ، استعداد و نیروی های خلاقه مردم ویتنام است . این ها ، منابع طبیعی گوناگونی می باشد که کشور ما از این حیث غنی است . این ها ، هم بستگی بی سابقه در تاریخ ، سه خلق برادر پیروزمند هندوچین است که به خاطر اهداف مشترک ، مبارزه می کنند .

ما معتقدیم که اوضاع بین المللی برای مبارزه ما مساعد است زیرا سه جریان انقلابی معاصر به میزان زیادی به بویژه در رابطه با قدرت همه جانبه فزاینده اتحاد شوروی - پشتیبان صلح عمومی و تکیه گاه استوار روند انقلابی جهان - مستحکم شده است . بدیهی است ، ما از ارزیابی حزب کمونیست اتحاد شوروی از وضع کاملاً جدی موجود ، چشم نمی پوشیم . هم دستی امپریالیسم و برتری طلبان یکن ، پدیده خطرناک جدیدی در سیاست جهانی است . خطرناک برای همه بشریت از زمره برای مردم آمریکا و چین .

(تصویب نامه پلنوم کمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی در ۲۳ ژوئن سال ۱۹۸۰) . ولی این هم دستی به نظر ما ، گواهی بر وضعی ضعیف و تدافعی نیروهای امپریالیسم و ارتجاع بین المللی و برعکس ، گواهی بر رشد نیروهای پیش رونده انقلاب و صلح است . و از این رو گواهی بر امکان حفظ تشنج زدایی و دفاع از صلح در جنوب خاوری آسیا و در سراسر کره زمین می باشد .

بهبترین سنن ملت ویتنام و پیشروترین ایدئولوژی بشریت انسجام یافته است ، برجسته می گردد . خلق ویتنام که از سوی حزب کمونیست رهبری می گردد ، خلقی که مبارزه اش با مبارزه نیرو های انقلابی سراسر جهان درهم آمیخته است ، خود را به ما بهر زنده ای استوار که تمام نیرو ، انرژی ، قلب و روح خود را برای دفاع و استحکام جمهوری سوسیالیستی ویتنام در کفه ترازو می گذارد . نشان داده است ، خلق ویتنام شایستگی خود را به علاقه ، پشتیبانی و کمک سخاوتمندانه مردم سراسر جهان ثابت نمود .

ما با احساس هیجان و سیاست بی - پایان از رئیس جمهور هوشی مین ، شاگرد لنین کبیر و بنیانگذار حزب کمونیست ویتنام و دولت ویتنام ، انسانی که مردم ما را پیروزی کامل و پرافتخار ، از یک دستاورد به دستاورد دیگری رهبری کرد و برد ، یاد می کنیم .

خلق ویتنام باید آدوری کامیابی ها در جنگ و سازندگی ، همواره به خاطر دارد که همبستگی بین المللی دوستان در سراسر جهان و پیش از همه تمامی خلق برادر شوروی همیشه تکیه گاه و بوده است ، اتحاد شوروی برای ویتنام سرمشق آموزنده مبارزه انقلابی و نمونه روشن دولتی که معیارهای انترناسیونالیسم پرولتری را راهنمای خود قرار داده است ، بوده و هست .

ما بیدرنگ کشور را از نو متحد ساخته و جمهوری سوسیالیستی ویتنام را اعلام داشتیم . در همه جا دیکتاتوری پرولتاریا و اقتصاد دسته جمعی را برقرار و استوار کردیم . طی این سال ها برای بهبود زخم های جنگ ، استقرار روابط تولیدی سوسیالیستی و ساختار واحد اقتصادی در سراسر جمهوری ، کارهای فراوانی انجام گرفته است . کشور ما در گستره سیاست خارجی ، شرایط لازم را برای اجرای وظایف ملی و انترناسیونالیستی خود ایجاد کرد ، همبستگی رزمی سه کشور هندوچین افزایش یافت . این همبستگی به چنان نیرویی تبدیل گردیده است که صلح و ثبات را در آسیای جنوب خاوری تامین کرده و بطور مطمئن با دسایس توسعه طلبانه و تجاوزگرانه محافل حاکمه چین و امپریالیسم آمریکا روبرویی می کند .

فعالیت بین المللی و منافع صلح استوار میان خلق های که در آن ویتنام به همکاری

تحقق این اهداف با مبارزه سختی همراه بود . حزب و دولت ما تمام پیچیدگی هایی را که در رابطه با روند پیشرفت آتی کشور وجود داشتند عمیقاً درک می کردند . بی آمده های سنگین باقی مانده از جنگ و نظام استعماری و نو استعماری چیزهایی نیستند که بتوان بلافاصله بر طرف کرد . ولی نیازمندی های مبرم اهالی طلب می کنند که وظایف تعیین شده ، فوری و بدون وقفه حل و فصل گردند .

دولت باید سطح زندگی مردم را بالا برده هم زمان و بدون قطع گسترش قابلیت دفاعی کشور ، برای ایجاد پایه مادی - فنی سوسیالیسم ، ذخیره فراهم آورد . عملیات خصمانه توسعه طلبان برتری جوی چینی و سرسپردگان مرتجع آنان ، پل بوت - ینگ ساری علیه جمهوری سوسیالیستی ویتنام زیان بزرگی به مردم ما وارد ساخت ، هم اکنون نیز ویتنام باید نیرو و بودجه زیادی برای آمادگی دائمی روبرویی با هرگونه دسیسه دشمنان به مصرف رساند .

۳۵مین سالگرد پیروزی انقلاب ویتنام بازویداد تاریخی مهمی همزمان گردید . این رویداد ، انجام موفقیت آمیز پرواز مشترک کیهان نوردان اتحاد شوروی و ویتنام "گورباتکو" و "قام توآن" بود . این رویداد واقعاً سمبولیک است : بال هایی که خلق ویتنام را در راستای آزادی و استقلال به پرواز درآورد و به پیروزی ها رسانید ، از سوی لنین و انقلاب اکتبر هدیه شده است ، بال های پرواز به کیهان رامیهن اکتبر به شهروند ویتنامی اهدا نمود . این بال و پر همکونند . خلق ویتنام همراه با خلق های برادر اتحاد شوروی و سایر کشورهای سوسیالیستی ، همراه با تمامی نیروهای انقلابی جهان با این بال و پر به سوی قتل آینده درخشان پرواز می کنند .

به نقل از «مسائل بین المللی» شماره ۶، بهمن - اسفند ۱۳۵۹

